

Driehoeksverhouding in het aanschijn van de dood

RECENSIE THEATER Met *Geen kersentuin* schreef Peter De Graef een melodrama over een stervende man en de steun van zijn twee geliefden.

Grijze pruik, groene jogging en slippers: nee, het is niet de meest modieuze man die De Graef hier vertolkt. Maar zo sjofel als zijn uitstraling is, zo scherp is zijn geest. In de sterke openingsmonoloog fileert hij genadeloos hoe onder de oppervlakte van het menselijke geluk steevast een put vol 'gezeik' schuilgaat – zelf is hij daarop geen uitzondering, vertrouwt hij ons toe. Maar na zijn bloedkankerdiagnose is het uit met de schone schijn. In de weken die hem nog resten, wil hij slechts één ding: radicale eerlijkheid. En dat zullen zijn echtgenote en zijn minnares geweten hebben.

De Graef schreef dit toneelstuk op vraag van actrice Elise Bundervoet, die zelf werkte als palliatief verpleegster. Hier spelen ze samen een koppel in kritieke toestand: hij mist emotionele bevestiging, zij fysieke aanraking, en dus gaan ze die beiden elders zoeken. Hij heeft een affaire met de jonge poets-hulp (Loes Swaenepoel), die later in het stuk opnieuw zijn pad kruist als de nachtzuster aan zijn sterfbed.

Zo ontspint zich een driehoeksverhouding vol geheimen, wat lang resulteert in flauw melodrama. Dat komt ook doordat De Graef voor zichzelf een fascinerende figuur schiep die geweldige oneliners spuwt, maar zijn twee vrouwelijke tegenspelers te weinig uitdiept. De jonge vrouw wordt hier gereduceerd tot minnares, terwijl de echtgenote verzandt in het stereotype van drukke carrièrevrouw.

Langzaam kruipt *Geen kersentuin* toch onder je vel. Met *De kersentuin* deelt dit stuk het idee van rouw en afscheid en het gevoel alles voor de laatste keer te beleven, maar verder houdt de gelijkenis met de toneelklassieker van Tsjechov op. De Graef debuteert bij Compagnie Cecilia boeit vooral door de discussies over de laatste wilsbeschikking van de man en welke zorgen hij wel of niet meer moet/wil krijgen. En wanneer beide vrouwen in het aanschijn van de dood van hun geliefde elkaars verdriet erkennen, levert dat alsnog kwetsbaar drama op.

Filip Tielens

Geen kersentuin
Compagnie Cecilia/Peter De Graef

Op tournee tot 17/12 in Wetteren, Zaventem, Berchem, Knokke, Sint-Niklaas, Leuven, Ternat en Wichelen.

★★★☆☆

Radicale eerlijkheid op het sterfbed. © Kurt Van der Elst